

Natenczas Wojski wyjął na taśmie przypięty,
PROCES TESTOWY - długi, cętkowany, kręty.
Wciągnął oddech głęboki – zaczął **PLANOWANIE**,
Kombinując, co, komu i kiedy się stanie.
Myślał o środowisku, myślał o myśliwych,
O nagonce, o strzelbach i o chartach chyżych.
Co pomyśli, zapisze, chociaż aż się śłania
Z wysiłku, w wielkim **PLANIE POLOWANIA**.

Po cóż ten plan Wojskiemu? Po cóż tak się trudzi?
Cóż, Wojski stary lubi **OBSERWOWAĆ** ludzi,
Czyli **MONITOROWAĆ**: gdzie który myśliwy,
Czy ma jeszcze daleko; czy zwierz jeszcze żywy,
Czy Sędzia, główny sponsor, będzie rad z wyniku?
Patrzy – a Hrabia bieży, jedzie na kucyku.

Wojski, widząc spóźnienie, gromko wnet zawoła:
„Hrabio, zajeżdżaj wasze, zajeżdżaj od czoła!”
Tak Wojski **NADZORUJE**, myśliwych przestawia,
Nagonkę pokieruje, tam, gdzie stoi Hrabia.

Pora **ANALIZOWAĆ**. Wojski grubą księgę
Czyta, a wokół szczwacze stoją ciasnym kręgiem.
Księga ta stara, zwana **PODSTAWY TESTOWE**,
Służyła dawniej królom, a dzisiaj gotowe,
Wojski z niej projektuje **WARUNKI TESTOWE**,
Czyli co trzeba sprawdzić, jak bardzo i kiedy,
Przetestować, myśliwskiej by nie zaznać biedy.

Z tych **WARUNKÓW TESTOWYCH**, przemyślni myśliwi
Tworzą różne **PRZYPADKI**; bardzo są gorliwi,
Wciąż **PRZYPADKI TESTOWE** opisują żwawo
Zasiadłszy na polanie, porośniętej trawą.
I gotowe! **PRZYPADKÓW SPECYFIKACJA**
Idzie w krąg, a tam Wojski już fuzję nabija.

Pora **IMPLEMENTACJI!** Strzelby nabijają,
Chcą gonić, strzelać, łowić w nadniemeńskim kraju.
PROCEDURY TESTOWE wsadziwszy za pasy
Ruszają strzelcy w bory, mokradła i lasy.
Z tych **PROCEDUR**, **ZESTAWY** kręcąc nader zgrabnie,
Niczym łapcie, iść mogą i nie grzęznąć w bagnie.

Idą; broń grzmi, zwierz pierzcha. W trawach ślady sarnie
Widać, wyraźne, niczym software'u **AWARIE**.

Za tymi awariami pilnie śledząc ślady

Czujny ogar wytropi i dopadnie **BUGI**.

To **TESTÓW WYKONANIE**. Wrzawa, krzyki, strzały!

Każdy strzelec jest dzielny, zwinny i zuchwały.

Już wieczór. „Chyba dosyć, dosyć już mospanie,

Może pora już kończyć i iść spać na sianie?”

„Na sianie?” – krzyknął Wojski. „Ależ, asińdzieju,

Czyżbyś asan się uchłał, czy najadł szaleju?

Jakże nam tów zakończyć: musimy **KRYTERIA
ZAKOŃCZENIA** wpierw **SPEŁNIĆ**, bez tego mizeria,

Bez tego szlachcic polski nie wróci do domu,

Zhańbiony, bez **RAPORTU**, zgoła po kryjomu!”

Więc dalej do niedźwiedzi, do dzików, zajęcy,

Aż im nabołów zbrakło – już nie mogą więcej.

Pozbierawszy zwierzynę, **RAPORT ZAKOŃCZENIA
ŁOWÓW** jeszcze napiszą – i już do widzenia!

Strzelcy na siano, pospać, lub do dom jechali,

Ale Wojski wciąż nie śpi i pracuje dalej.

Zwierzynę nieść do kuchni, strzelby czyścić każe.

Uwijają się sługi, czeladź i kucharze.

Miesiąć na niebo wyszedł, nawet Wojski drzemie.

Nastało w Soplicowie **TESTÓW ZAKOŃCZENIE**.